"O ensarije! Rekli su: 'Odazivamo se, Allahov Poslaniče.' Rekao je: 'Rekli ste: 'Čovjeka je obuzela ljubav prema njegovom gradu?' Rekli su: 'Da, to se desilo.' Rekao je: 'Ne, nije tako. Allahov rob i poslanik učinio je hidžru Allahu i vama. Ja ću živjeti s vama i umrijeti uz vas.'"

Prenosi se od Ebu Hurejre: “Neka izaslanstva došla su kod Muavije. Bilo je to u ramazanu. Jedni drugima smo pripremali hranu. Ebu Hurejra nas je najčešće pozivao kod sebe. Pomislio sam: ‘Zašto da i ja ne pripremim jelo i ne pozovem ih kod sebe?!’ Naredio sam da se pripremi jelo. Rekao sam Ebu Hurejri, kada sam ga sreo, da mi dođe na iftar. On reče: ‘Pretekao si me u dobru!’ Kad se okupiše, Ebu Hurejra upita: ‘Zašto da vam ne ispričam jedan hadis koji se odnosi na vas, skupino ensarija?!’ Zatim je spomenuo oslobađanje Meke i rekao: ‘Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, stigao je u Meku. Za vođu jednog krila vojske odredio je ez-Zubejra, a za vođu drugog krila Halida. Onima koji nisu imali oklopa postavio je za vođu Ebu Ubejdu. Krenuli su kroz dolinu, a Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ostao je s ostatkom vojske. Ugledao me i rekao: ‘Ebu Hurejra!’ Rekao sam: ‘Izvoli, Allahov Poslaniče!’ On reče: ‘Sakupi mi ensarije!’ Okupili su se oko njega. Kurejšije su sakupile ljude iz raznih plemena i svoje pristalice i rekli: ‘Poturit ćemo ove naprijed – ako pobijede, bit ćemo s njima, a ako izgube, dat ćemo što smo im obećali.’ Allahov Poslanik je na to rekao: ‘Da li vidite sljedbenike Kurejšija i njihove pristalice?’ Stavio je ruke jednu na drugu i rekao: ‘Krenite, i srest ćemo se na Safi.’ Krenuli smo. Svako od nas ko je htio da ubije nekoga od njih ubio ga je, niko od njih se nije branio. Potom je došao Ebu Sufjan i rekao: ‘Allahov Poslaniče, nestade Kurejšija! Njih poslije ovog dana više neće biti.’ Na to Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: ‘Ko uđe u Ebu Sufjanovu kuću, siguran je.’ Tad su ensarije jedni drugima rekli: ‘Poslanika je obuzela ljubav prema njegovom gradu i samilost prema njegovom narodu!’ Tad je spuštena objava, a kad bi dolazila, to nam ne bi bilo skriveno i nepoznato. Naime, kad bi objava dolazila, niko od nas ne bi podizao pogled prema Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, sve dok se to ne bi završilo. Kad je objavljivanje završeno, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: ‘O ensarije!’ Rekli su: ‘Izvoli, Allahov Poslaniče!’ On reče: ‘Vi ste rekli: ‘Poslanika je obuzela ljubav prema njegovom gradu i samilost prema njegovom narodu!’’ ‘Da, rekli smo tako’, kazaše oni. On reče: ‘Ne, nije tako! Allahov rob i Poslanik učinio je hidžru Allahu i vama. Ja ću živjeti samo s vama i umrijeti uz vas.’ Krenuli su prema njemu plačući i govoreći: ‘Tako nam Allaha, mi smo to rekli samo iz ljubomore prema Allahu i Njegovom Poslaniku.’ Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaza: ‘Allah i Njegov Poslanik vam, uistinu, vjeruju i primaju to vaše opravdanje.’ Ljudi su nagrnuli u kuću Ebu

Sufjanovu, a drugi su zaključali svoja vrata. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, došao je do Crnog kamena i dodirnuo ga, a zatim je počeo tavafiti oko Kabe. Kad je došao do jednog kipa koji je bio pored Kabe, a koji su mnogobošaci obožavali, u ruci je imao luk. Uzeo je luk za kraj i, kad je kipu sasvim prišao, počeo ga je ubadati u oko govoreći: 'Došla je istina i nestalo je laži' (el-Isra, 81). Kad je završio s tavafom, krenuo je prema Safi. Kad se uspeo na nju, okrenuo se prema Kabi, podigao ruke i počeo hvaliti Allaha i obraćati Mu se.'"

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, prenosi da su neki ljudi došli kod Muavije b. ebi Sufjana u Šam i to tokom ramazana. Jedni drugima su pravili hranu i jeli su zajedno. Ebu Hurejre je mnogo puta pravio hranu i druge zvao da jedu kod njega. Abdullah b. Rebah jednog dana odlučio je da napravi jelo i da druge zovne kod sebe. Nakon toga sreo je Ebu Hurejru i kazao mu: Pozivam te večeras kod sebe na večeru. Ebu Hurejre mu reče: Preduhitrio si me. Kada su se okupili, Ebu Hurejre kazao je prisutnima: O Ensarije, hoćete li da vam ispričam jedan hadis o vama. Spomenuo im je kazivanje o oslobođenju Mekke, kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, stigao u Mekku i kada je je Zubejra b. Avvama odredio za zapovjednika jednog, a Halida b. Velida za zapovjednika drugog krila vojske. Tom prilikom odredio je Ebu Ubejdu b. Džerraha da predvodi vojsku koja nije imala pancire i oklope. Poslije su se zaputili u dolinu Mekke, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bio je u sredini vojske. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pogledao je u jednom trenutku prema Ebu Hurejri i kazao mu da pozove Ensarije i nikog više osim njih.Okupili su se oko njega. Kurejšije su sakupile ljude iz raznih plemena i svoje pristalice i rekli: 'Poturit ćemo ove naprijed – ako pobijede, bit ćemo s njima, a ako izgube, dat ćemo Muhammedu ono što želi i što smo im obećali.' Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio je da se pobiju grupe okupljene oko Kurejša i da se skupe na brdu Saffa kod Mekke. Ashabi su krenuli ubijati grupe Kurejšija i niko od njih nije mogao da se spasi. Tada je došao Ebu Sufjan i kazao: O Allahov Poslaniče, nestade Kurejšija! Njih poslije ovog dana više neće biti.' Na to Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: 'Ko uđe u Ebu Sufjanovu kuću, siguran je.' Tad su ensarije jedni drugima rekli: 'Poslanika je obuzela ljubav prema njegovom gradu i samilost prema njegovom narodu!' Pomislili su da je on obustavio ubijanje Kurejšija i da će se vratiti da u Mekki živi te da će napustiti njih i Medinu. To im je palo teško, pa je Allah dao Objavu koju im je Poslanik saopćio. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kazao im je: 'Vi ste rekli to i to.' 'Da, rekli smo tako', kazaše oni. Ovo je jedna od Poslanikovih mudžiza. Kada bi dolazila Objava Poslaniku, to bi ashabi vidjeli. Ne bi dizali svoj pogled dok se Objava ne bi završila. Kada ih je Poslanik obavijestio o onome što su kazali i kada ih je upoznao s tim da je on pravi poslanik kojem dolazi Objava i da govori o stvarima kojima nije prisustvovao, kao što je slučaj ovdje, to je značilo da oni trebaju imati povjerenje u njega, jer je on Allahov rob i Poslanik. Zatim ih je umorio, kazavši da se on iselio kod njih i da će s njima nastaviti živjeti i kod njih umrijeti. Ovo je također jedna od mudžiza. Kada im je sve to kazao, oni su se izvinuli i kazali da su to rekli samo zbog ljubomore i želje da se druže s njim i da se okoriste njegovim boravkom s njima, u smisli da ih vodi pravim putem, kao što Allah kaže: "Ti doista vodiš pravom putu." Poslanik im je kazao da Allah i Njegov Poslanik znaju da oni govore istinu i da primaju njihovo izvinjenje. Kada je Poslanik kazao da se ide u kuću Ebu Sufjana i da će tamo biti sigurni, ljudi su počeli hrliti i zaključavati svoja vrata. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, došao je do Crnog kamena i dodirnuo ga, a zatim je počeo tavafiti oko Kabe. Kad je došao do jednog kipa koji je bio pored Kabe, a koji su mnogobošaci obožavali, u ruci je imao

luk. Uzeo je luk za kraj i, kad je kipu sasvim prišao, počeo ga je ubadati u oko govoreći: ‘Došla je istina i nestalo je laži.’ Kad je završio s tavafom, krenuo je prema Safi. Kad se uspeo na nju, okrenuo se prema Kabi, podigao ruke i počeo hvaliti Allaha i obraćati Mu se.’”

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/10846